

ที่มา : <https://plus.thairath.co.th/topic/subculture/102139>

เรื่องเล่าของ ‘อมรา’ : การช่วงชิงอำนาจในภาพยนตร์ เรื่อง “มายาพิศวง” (Six Characters)

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏบนจอภาพยนตร์ ก็คือโลกที่ประกอบสร้างขึ้น ซึ่งไม่สามารถ แยกโลกความจริงกับโลกแห่งสัญลักษณ์ หรือจินตนาการออกจากกันได้ ซึ่งใน ภาพยนตร์แต่ละเรื่องก็ล้วนแต่ประกอบสร้าง ความหมายต่าง ๆ ซ่อนเอาไว้ที่น่าสนใจ ดังเช่นในภาพยนตร์เรื่อง “มายาพิศวง” (Six Characters) ผลงานสุดท้ายของ

หม่อมม่าย ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล ที่ดัดแปลงมาจากบทละครเวทีของ นักเขียนชาวอิตาลี เรื่อง “Six Characters in Search of an Author” โดย “ลุยจิ ปิรันเดลโล” เจ้าของรางวัลโนเบล โดยเฉพาะ การประกอบสร้างความหมายผ่านตัวละคร “อมรา” หญิงสาวโสเภณี อย่างน่าสนใจ

ในภาพยนตร์เรื่อง “**มายาพิศวง**” (Six Characters) เป็นเรื่องราวของผู้กำกับกับหนุ่มชื่อดัง ‘คาร์ณ’ กำลังจะถ่ายทำหนังในโรงถ่าย แต่ระหว่างนั้นไฟดับแล้วตัวละครหลักทั้ง 6 ตัว ก็ปรากฏตัวขึ้น นั่นคือ ‘สุรียา’ หนุ่มใหญ่คหบดีม่าย ‘อมรา’ หญิงสาวโสเภณี ‘อมร’ ภรรยาเก่าสุรียา ‘ภูผา’ ลูกชายคนโตของสุรียากับอมร และลูกสาวและลูกชายทั้งสองคนของอมร โดยตัวละครทั้ง 6 หลุดออกมาจากบทประพันธ์ของนักประพันธ์ที่จบชีวิตตัวเอง ดังนั้น

พวกเขาจึงมาเพื่อเรียกร้องให้ผู้กำกับนำเรื่องราวของพวกเขาไปสร้างเป็นภาพยนตร์ ตัวละครหลักทั้ง 6 จึงต้องแสดงเรื่องราวชีวิตพวกเขาให้ผู้กำกับ และนักแสดง รวมถึงทีมงานได้ชม ซึ่งการเล่าเรื่องของตัวละคร “อมรา” มีความน่าสนใจในประเด็นการช่วงชิงอำนาจระหว่างผู้ชายและผู้หญิงอยู่นั่นเอง

“อมรา” เล่าจุดพลิกผันของชีวิต ที่ทำให้เธอต้องกลายมาเป็นโสเภณี เมื่อพ่อของเธอ

เสียชีวิต อมราจึงลาออกจากโรงเรียนเพื่อให้น้อง ๆ ได้เรียนหนังสือ แม่ของเธอไปทำงานรับจ้างเย็บเสื้อผ้าให้กับห้องเสื้อคุณนายปราณี ห้องเสื้อที่ใหญ่ที่สุดในนครสวรรค์ ซึ่งสถานที่แห่งนี้ทำให้อมราได้ก้าวเข้าสู่การเป็นโสเภณี โดยการชักชวนให้ทำงานพิเศษในเวลากลางคืนที่ห้องเสื้อคุณนายปราณีเพื่อจะได้มีเงินมาจุนเจือครอบครัว จนได้เธอได้พบกับสุรียาสามีเก่าของแม่ที่มาซื้อบริการเธอที่ห้องเสื้อแห่งนี้

ที่มา : <https://jediyuth.com/2022/08/31/six-characters-to-complete-at-27th-busan-film-festival/>

การเล่าเรื่องของ ‘อมรา’ ทำให้ผู้ชมได้เห็นว่ามีชีวิตที่ขมขื่นอย่างไร และเธอมีได้ปรารถนาในกามรส แต่เพราะความยากจนต่างหากที่บีบบังคับให้เธอต้องมาเป็นโสเภณี ซึ่งตรงข้ามกับพฤติกรรมการแสดงออกของเธอมักจะหัวเราะเยาะเสียงดัง พุดยั่วล้อ หรือวิพากษ์วิจารณ์ตัวละครอื่น ๆ อีกนัยหนึ่งของตัวละครอมราที่มีมักจะหัวเราะเยาะ พุดประชดประชัน ยั่วล้อตัวละครอื่น ๆ นั้น ไม่เพียงให้ตัวละครอื่นรู้สึกตลกขบขันและหัวเราะไปกับเธอ แสดงให้เห็นว่าอมราเป็นผู้กำหนดบทบาทตัวเองผ่านตัวละครนี้ที่สามารถหลุดจากกรอบอุดมการณ์เดิม ๆ ทำให้ผู้กำกับยกเรื่องราวของเธอให้อยู่ในบทบาทของนางเอก

เช่นเดียวกับ “สุรียา” สามีเก่าของแม่อมรา เขาถูกผู้กำกับยกเรื่องราวของเขาให้อยู่ในบทบาทพระเอกเช่นกัน ถึงแม้ว่าสุรียาในเรื่องเล่าของอมราจะดูเป็นตัวร้าย แต่ผู้กำกับอย่างคาร์ณกลับต้องการทำให้เรื่องราวมันเป็นหนังรักโรแมนติกเพื่อเอาใจคนดู และเปลี่ยนเรื่องราวอันขมขื่นของอมราให้กลายเป็นหนังรักโรแมนติก

ฉากนี้ดูเหมือนว่าอมราจะไร้อำนาจในการต่อรอง ในขณะที่อมรากำลังเล่าถึงฉากเลิฟซีนระหว่างอมราและสุรียาอย่างละเอียดนั้นก็ถูกคาร์ณสั่งให้หยุด แม้ว่าอมราจะยืนยันอย่างหนักแน่นว่าเป็นความจริง แต่คาร์ณกลับบอกว่า

“ความจริงบ้าอะไรของคุณ
มันเอามาแสดงไม่ได้หรอก
ไม่มีใครเค้ามานสนใจความจริง
บ้าบอกคอแตกอะไรของคุณหรอก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งความจริง
อันน่าทุเรศและไร้ศีลธรรมในฉากนี้”

ซึ่งทำให้ชวนคิดว่าเรื่องราวของอมราไม่สามารถไม่นำเปิดเผย หรือต้องการปกปิดซ่อนเร้นความน่าอัปยศของผู้ชายด้วยกันเองผ่านฐานะของผู้กำกับที่ชุกซ่อนนัยยะของอำนาจปิตาธิปไตยไว้อีกชั้นหนึ่ง